

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jana Bělockého a přísedících Miluše Fabiánové a Miluše Tarabové v hlavním líčení konaném dne 3. 12. 2020 v Liberci

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], narozený dne [datum] ve [obec], brigádník, trvale bytem v [obec], [ulice a číslo],

je vinen, že

v úmyslu donutit poškozenou [celé jméno poškozené], narozenou dne [datum], aby s ním zůstala v partnerském vztahu a aby zůstala v bytě, neboť s ní chtěl řešit partnerský rozkol, tak dne 21. 3. 2019 v době od 12:30 do 18:00 hodin v bytě panelového domu ve třetím nadzemním podlaží v [obec], v [anonymizováno] ulici 796/49, nejprve uzamkl vstupní dveře do bytu a klíč si schoval do kapsy a následně fyzicky napadal [celé jméno poškozené], požadoval po ní, aby s ním zůstala ve vztahu a když toto odmítala, tak ji [celé jméno obžalovaného] fyzicky napadal v opakovaných hádkách fyzicky fackami a v závěrečných fázích i pěstmi do všech částí těla kromě hlavy a krku, přičemž jí způsoboval mnohočetné podlitiny, následně jí vzal mobilní telefon a zahodil ho, chytil poškozenou za vlasy a odtáhl jí do kuchyně, zde na ní křičel, že je děvka a že jí vyhodí z okna, opakovaně ji povalil na zem, kopl ji do břicha, přičemž při jednom z útoků, kdy ji povalil na zem, napadal poškozenou slovně i fyzicky, svlékl jí nejprve kalhoty, kdy držel jednu ruku poškozené, aby zamezil její obraně, když jej odstrkovala a snažila se držet své oblečení, druhou rukou jí kalhoty v průběhu několika minut silou stáhl z těla a tímž způsobem ji stáhl i spodní kalhotky, přitom na ní křičel, že ji omrdá a takto spolu zápasili na podlaze po dobu asi 10 minut a poté ji takto svlečenou odnesl v náručí z kuchyně do ložnice, kde ji hodil na postel a zde se opět poškozená aktivně bránila, kdy [celé jméno obžalovaného] odstrkávala a opakovaně ho vyzývala, aby přestal se svým násilným chováním, přičemž jí [celé jméno obžalovaného] držel obě ruce, kdy po asi 15 minutovém zápasu ve svém sexuálně laděném jednání přestal, dále opakovaně

požadoval po poškozené [celé jméno poškozené], aby s ním zůstala v partnerském vztahu, a že pokud jej opustí, tak nejprve zabije jí a pak i sebe, přičemž v ruce držel kuchyňský nůž o velikosti 20 cm s černou plastovou rukojetí s ostrým dlouhým 10 cm, přitom na poškozenou, která již ležela zády na zemi, klekl, a uvedený nůž jí ostrým přikládal na krk po dobu cca 5 minut,

tedy

- a) jiného pohružkou násilí nutil, aby něco konal, a spáchal takový čin se zbraní,
- b) dopustil se jednání pro společnost škodlivého, které bezprostředně směřovalo k donucení jiného násilím k souloži, v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k jeho dokonání nedošlo,
- c) jinému vyhrožoval těžkou újmou na zdraví takovým způsobem, že to mohlo vyvolat důvodnou obavu.

Tím spáchal

ad a) zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku,

ad b) zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

ad c) přečin nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

Podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání tří (3) let.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání čtyř (4) let.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest propadnutí věci, a to kuchyňského nože o velikosti 20 cm s černou plastovou rukojetí s ostrým dlouhým 10 cm zajištěného v tomto trestním řízení.

Odůvodnění:

1. Soud vzal za prokázaný skutkový děj uvedený ve výrokové části tohoto rozsudku.

2. Obžalovaný při hlavním líčení uvedl, že je pravda, že tam byl nějaký konflikt, ale je to zkreslené. Před konfliktem byli s [celé jméno poškozené] partneři zhruba 3 měsíce. V době konfliktu spolu již nebydleli, jelikož mu vadilo, že mu poškozená lže. Ten den za ním přijela, a navrhla, aby šli spolu s jejím kamarádem [jméno] [příjmení] na pivo, ale obžalovaný neměl peníze a zůstal doma. Poškozená mu slíbila, že si dá jen jedno pivo a za chvíli přijde. Každou hodinu jí telefonoval, zhruba čtyřikrát, poškozená vždy tvrdila, že si dá ještě jedno a přijde za ním, později již nezvedala telefon. Jelikož má psychické problémy, v době čekání na poškozenou snědl Lexauriny, které tam poškozená nechala, v krabici bylo přibližně 10, 15 tablet, poté šel spát. Lexaurin užil v den, kdy k němu poškozená přijela i následující den. Když se poškozená vrátila, nechtěla mu sdělit, kde byla. Obžalovaný ji obejmul, poškozená do něj strčila a obžalovaný strčil do ní, a tím vznikl konflikt. Hádali se o tom, kde v noci byla, že mu lže. Vzhledem k podstatným rozporům soud četl část výpovědi z přípravného řízení, kdy obžalovaný uvedl, že mu zhruba v poledne poškozená telefonovala, že přespala u kamaráda spolu s [příjmení]. K tomu obžalovaný před soudem objasňoval, že chtěl po ní opětovné vyjádření, jelikož věděl, že mu lhala. Poté jí začal vyhrožovat, že jí zabije a poté zabije sebe. Sebe chtěl zabít už noc předtím, když snědl prášky. Během vyhrožování držel v ruce kuchyňský nůž, který vzal z kuchyně z držáku na nože, měl černou rukovět a stříbrnou čepel. Držel ho poškozené u krku, klečel nad ní, ona ležela na zádech na zemi v kuchyni. Celá událost proběhla během 10 vteřin. Poškozená mu řekla, aby přestal, bála se ho. Nutil poškozenou, aby mu sdělila, co se stalo večer, když se nevrátila domů.

Přestal, když si uvědomil, že to není řešení. Během toho řešili, zda spolu budou nebo ne, poškozená chtěla vztah ukončit. Určitě mu poté neřekla, že spolu budou dál v partnerském vztahu. Po tomto konfliktu chtěla poškozená odejít z bytu, ale on jí v tom zabránil, zamkl vchodové dveře a klíč dal na věšák. Neví, jestli poškozená věděla, kde věšák je a zda klíč hledala. Říkala, že chce odejít. Poté k žádnému dalšímu fyzickému kontaktu nedošlo. Po přečtení části výpovědi z přípravného řízení, kde obžalovaný uvedl, že dveře zamkl již před samotným konfliktem, tj. než jí začal vyhrožovat nožem, obžalovaný před soudem jako pravdivou označil svou výpověď z přípravného řízení. K fyzickému napadení uvedl, že jí nechtěl uhodit do obličeje nebo jí vysloveně ublížit, nepral se s ní jako s mužem. Udeřil jí oběma rukama. Nepamatuje si, zda jí udeřil i pěstí. Nepamatuje si, že by jí kopl nebo udeřil nohou. Vzhledem k podstatným rozporům byla čtena výpověď z přípravného řízení, kde obžalovaný uvedl, že, když ležela na zemi, kopl jí do rukou, které měla položené na hrudníku, v té době již nůž nedržel. Obžalovaný k tomuto před soudem uvedl, že se celý konflikt udál již před rokem a půl a nepamatuje si to, pravdou je to, co uvedl policii, jelikož výslech proběhl 3 dny po samotném incidentu. Poškozenou nefackoval, ani jednou jí neuhodil do obličeje. Během konfliktu jí vzal z ruky telefon a zahodil jej, protože mu nevěnovala pozornost a on se s ní chtěl bavit o tom, kde byla. Po konfliktu odjel pro cigarety do večerky a vrátil se zhruba po 10 minutách. [příjmení] si společně cigaretu, pivo a on šel spát. Po probuzení spolu měli sex, proběhl za tmy, zřejmě hned ráno. Vypadalo to, že poškozené dříve proběhlý konflikt nevadil, nedala najevo, že sex nechce. Nebránila se svlékání. Po probuzení mu přišlo, že jsou již oba uklidnění. Po práscích mu bylo špatně od žaludku, ráno když se vzbudil, než přišla poškozená, zvracel. Když se vzbudil po proběhlé hádce, stále mu nebylo dobře, bolel jej žaludek. Poškozená [příjmení] nebrala, neví, jestli jej nebrala v jeho nepřítomnosti. Po přečtení jeho výpovědi z přípravného řízení, kde obžalovaný uvedl, že si poškozená před ním vzala jeden Lexaurin, nějaký si vzala i den před příjezdem, mělo jim to oběma pomoci, obžalovaný potvrdil výpověď z přípravného řízení. K fyzickému sexuálnímu kontaktu uvedl, že jej neodstrkovala, nezápasili spolu, zápasili spolu jen v době, kdy jí držel nůž u krku. Matka poškozené jej udala za znásilnění, aby mu přitížila. Nemůže říct, zda měl s matkou poškozené dobrý či špatný vztah. Po incidentu se již neviděli. Poté, co se poškozená vrátila domů, její matka na něj zavolala policii. S poškozenou poté již žádný konflikt neměli, omlouval se jí za své chování a ona se mu omluvila za to, že mu lhala. S poškozenou se nebavil o tom, co vypověděla. Nevěděl, že ho obvinila ze znásilnění. Ke svému psychickému stavu uvedl, že příčinou jeho dřívější toxické psychózy byly drogy, v Anglii v roce 2018 užíval kokain. Měl deprese. Po skutku se s poškozenou vídali zhruba ještě dva měsíce, chtěla se k němu vrátit, to se nelíbilo její matce, a proto vzájemný kontakt ukončili. Závěrem svého jednání litoval.

3. Z výpovědi poškozené [celé jméno poškozené] při hlavním líčení soud zjistil, že aktuálně k obžalovanému nemá žádný vztah, necítí vůči němu zášť či zlobu. Poznali se v Anglii, poté se spolu vrátili do České republiky a bydleli spolu. Poté spolu přestali bydlet a on se přestěhoval ke kamarádovi. Toho dne byla s kamarádem [jméno] [příjmení] v hospodě, obžalovaného zvala též, ale on odmítl s tím, že na ní počká v bytě. V hospodě byla zhruba 4 hodiny, vypila 2 piva, desítky, necítila se opilá. K bytu obžalovaného dorazila kolem 10 hodiny večer, obžalovaný však neotevřel, zvonila na zvonek, měla vybitý telefon a neměla klíče, na nic nereagoval, takže se nemohla dostat dovnitř. Venku čekala zhruba hodinu, pak jí byla již zima a přespala u kamaráda jejího kamaráda [jméno] [příjmení]. Ráno, zhruba v 9 hodin, obžalovanému telefonovala (již nabitým telefonem), že jí večer nevpustil dovnitř a že si k němu přijede pro věci. K obžalovanému dorazila zhruba ve 12 hodin, začala si balit a sdělila mu, že s ním již nechce být, když se k ní takto chová, nechá jí mrznout venku, nereaguje na její telefonáty. Řekla mu, že se s ním rozchází. Obžalovaný jí na to sdělil, že nikam nepůjde, zamkl hlavní dveře a klíče si dal asi do kapsy. Prosila jej, aby jí nechal odejít. Zahodil jí telefon, takže nemohla nikomu zavolat o pomoc. Celá situace vygradovala zhruba po 2 hodinách, co k němu dorazila. Obžalovaný působil normálně, řekl jí, že si vzal nějaké prášky, Lexaurin, který měla poškozená, dostala ho od své babičky, jelikož se necítla dobře, tak aby se uklidnila. Nechala jej u obžalovaného, když šla ven

s kamarádem. Neví, kolik bylo uvnitř tabletek ani kolik jich obžalovaný užil, ten jí sdělil, že hodně. Již dříve vůči ní měl agresivní sklony, řval na ní, napřahoval se, ale nikdy jí neuhodil až nyní. Byla na něj naštvaná a chtěla odejít, on jí chytil za ruku, tu mu odstrčila, poté ji začal mlátit. Dával jí facky a pěstí ji udeřil, všude mimo obličej. Pěsti mířily zejména do oblasti ramen. Bolelo jí to a prosila ho, aby přestal. Poté jí začal utěšovat, že ho to mrzí, ale ona jej od sebe odstrkovala, což ho naštvávalo a opět na ní zaútočil. To se několikrát opakovalo. Vyhrožoval, že jí vyhodí z okna. Jak ustupovala, dostali se do vedlejší místnosti, zřejmě jí tam odtáhl za vlasy. Ležela na zádech a on vzal nůž a držel jí ho u krku s tím, že jí zabije a sebe též, jestli s ním nezůstane. Naznačil bodání. Klečel nad ní. Křičel na ní, byl vulgární, říkal, že jí znásilní, když se snažil se jí sundat kalhoty a kalhotky, poškozená brečela, bránila se a prosila o pomoc. Následně soudu upřesnila, že namísto slova „znásilní“ obžalovaný vlastně říkal, že ji ošuká nebo něco takového. Držel jí ruce a svlékal jí, ležela na zádech, přitom jí nadával a křičel. Nedařilo se jí ho odstrčit, neboť měl větší sílu. I během svlékání jí mlátil, několikrát jí kopl do břicha. Nepodařilo se mu svléknout poškozené kalhotky, možná jen napůl, neboť si je držela. Po chvíli se uklidnil a sdělil jí, že již jí znásilnit nechce. Nepamatuje se, zda první jí přiložil nůž a až poté jí sundával kalhoty, nebo naopak. Poté měla na sobě jen mikinu a tričko, on si kalhoty nesundával, asi si jen rozeplnul zip. Opravdu si myslela, že to udělá, hrozbu, že jí „ošuká“ brala vážně. Nakonec se dostali do ložnice, kde jí hodil na postel a později se nějak uklidnil. Ke čtené části její výpovědi z přípravného řízení, kde sdělila, že poté, co jí hodil na postel, pokračoval v sexuálně zaměřeném jednání, před soudem uvedla, že je pravdou to, co uvedla v přípravném řízení. Aby obžalovaného uklidnila, tak mu sdělila, že se s ním nerozejde a zůstanou spolu a další věci, což jej zcela uklidnilo a nepokračoval ve fyzických útocích. Zhruba hodinu poté mezi nimi skutečně proběhl pohlavní styk, jelikož se bála, co by jí provedl, kdyby nesouhlasila. Další den jí obžalovaný odvedl na autobus, choval se, jakoby se nic nestalo. Poté spolu byli v kontaktu, psali si nebo se viděli, ale bližší kontakt, ve smyslu partnerském, spolu neudržovali. O konfliktu spolu nehovořili, ani se jí nijak neomluvil. Nyní již v kontaktu nejsou vůbec. Událost nahlásila na policii její matka, poté co poškozená přišla domů a sdělila jí, co se přihodilo. Obě hned jely za obžalovaným do [obec], aby se situace vyřešila, ale ten byl u své matky a odmítl vyjít ven, stejně takto odmítla jeho matka. Proto poté věc oznámily policii s tím, aby obžalovaného z domu vyvedla. Jinak její matka s obžalovaným žádný konflikt neměla, pouze poškozená sdělila, že se jí obžalovaný nelíbí. Celý skutek na poškozenou neměl vcelku žádný dopad, byla jednou u terapeuta, ale to nijak nepomáhalo, dostala se z toho sama, občas se jí zdají sny, že má strach, dává si hodně pozor na lidi a jen tak s někým se nebaví.

4. Z výpovědi svědkyně [celé jméno svědkyně], matky poškozené, soud zjistil, že dcera jí obžalovaného představila jako partnera, když se vrátila z Anglie. Chvíli bydleli u ní, než si najdou práci. Dcera si práci našla, obžalovaný nikoli. Vůči poškozené neprojevoval příliš ochotné chování, nevyzvedával jí, když šla večer domů. O incidentu se dozvěděla od babičky poškozené, která svědkyni zavolala, že poškozená dorazila domů a je celá dobitá. Svědkyně naložila poškozenou a jely za obžalovaným do [obec] celou situaci vyřešit, ale ten nevylezl z domu. Od poškozené se dozvěděla, že jí obžalovaný držel doma, chtěl ji vyhodit z okna a vyhrožoval jí, o znásilnění se svědkyně dozvěděla až od policie, poškozená s ním musela mít pohlavní styk, protože obžalovaný byl v nějakém afektu. K obžalovanému doplnil, že nevystupoval úplně normálně, povídal jí zvláštní věci, poškozené k narozeninám slepil rakev. Jiný fyzický konflikt s ním poškozená neměla. Poškozená má již nový život, dítě a bude mít svatbu. Ale v době po incidentu nechtěla několik měsíců vylézt z domu mezi lidi. Jednou nebo dvakrát se ještě po incidentu poškozená s obžalovaným viděla.

5. Znalec MUDr. Lumír Tauš odkázal na závěry svého znaleckého posudku a doplnil, že Lexaurin má sedativní a antitoxické účinky, zmírňuje úzkosti, tenzi a částečně depresi. V kombinaci s alkoholem může mít toxický a neurotoxický účinek. Po užití množství uvedeném obžalovaným by mohlo dojít k sebevraždě, v krajním případě by se nemusel probudit. Lék ovládací a rozpoznávací schopnosti více než z poloviny omezuje a byly podstatně sníženy. V kombinaci

s alkoholem došlo k těžkému útlumu psychických a životně důležitých funkcí mozku. Projevem toxické psychózy jsou halucinace, bludy, vysoká úzkostnost a bludné chování. U obžalovaného neshledal, že by v rozhodné chvíli toxická psychóza nastala. Množství užití obžalovaným mohlo působit nejméně den. Lexaurin v kombinaci s alkoholem, může vyvolat zvracení. Schopnost k sexuálním aktivitám nelze vyloučit. U obžalovaného mohla být dána zmatenost, útlum. Po takové dávce by si osoba mohla zpětně určitě věci nepamatovat.

6. Z protokolu o zadržení soud zjistil, že dne 22. 3. 2019 byl obžalovaný zadržen a dne 23. 3. 2019 propuštěn, nebyly u něj zřejmé známky nemoci, zranění, požití alkoholu či drog. Z fotodokumentace soud zjistil rozsah zranění poškozené, kdy se jednalo zejména o podlitiny v oblasti ramen, paží a kolen. Z protokolu o ohledání místa činu a z fotodokumentace soud zjistil, že byt se nachází ve druhém patře, chodbou se vchází do kuchyně a koupelny a WC. Z kuchyně se vchází do obývacího pokoje, ve kterém se nachází gauč a též postel. Dále soud zjistil umístění stojanu na nože, vzhled použitého nástroje, tj. nože o černé plastové rukověti a stříbrné čepeli o celkové délce 20 cm. Krabíčku od léků Lexaurinu a dvě prázdná plátíčka.

7. Z lékařské zprávy o ambulantním vyšetření poškozené ze dne 22. 3. 2019 soud zjistil, že byla přivezena Policií k provedení gynekologického vyšetření pro podezření ze znásilnění. Byly zjištěny hematomy a podlitiny na těle poškozené, genitálie byly bez známek poranění.

8. Z úředního záznamu o vytěžení nahrávky hovoru ze dne 22. 3. 2019 soud zjistil, že na linku 158 byl učiněn hovor osobou, jenž se označila jako [celé jméno svědkyně]. Nahlásila, že její dcera, byla jejím přítelem fyzicky napadena a omezena na osobní svobodě. Žádala, aby dorazila policejní hlídka před dům matky obžalovaného, jelikož on nechce vyjít ven.

9. Z protokolu o vydání věci ze dne 23. 3. 2019 soud zjistil, že obžalovaný vydal nůž celkové délky 20 cm, s plastovou černou rukojetí a 10 cm dlouhým ostřím, který použil k vyhrožování jeho družce, poškozené. Vzal jej při hádce z magnetického proužku v kuchyni a přiložil ho poškozené ke krku.

10. Z opisu z evidence Rejstříku trestů ze dne 3. 12. 2020 soud k obžalovanému nezjistil žádné odsouzení, stejně tak nezjistil k obžalovanému žádný záznam z opisu z evidence přestupků ze dne 3. 12. 2020. Ze zprávy Policie ČR a ze zprávy Magistrátu města Liberec oboje ze dne 24. 11. 2020 soud mimo řešeného trestného činu nezjistil k obžalovanému žádné záznamy.

11. Provedené důkazy soud zhodnotil jednotlivě a v jejich vzájemném souhrnu a dospěl k závěru, že jednoznačně prokazují, že se obžalovaný stíhaného skutku dopustil, a vylučují, že by k němu mohlo dojít jinak, nebo že by jej mohl spáchat někdo jiný.

12. Obžalovaný se ke stíhanému jednání částečně doznal, když skutek popíral v té části, která mu klade za vinu pokus znásilnění. Výpověďmi obžalovaného i poškozené bylo prokázáno, že poškozená za obžalovaným přijela na návštěvu a následně chtěla jít s obžalovaným a kamarádem [jméno] [příjmení] na pivo, avšak obžalovaný neměl peníze a jak sám vypověděl - zůstal doma. Během čekání na poškozenou si obžalovaný z balení léku Lexaurin postupně bral jednotlivé prášky a k tomu pil alkohol. Když se poškozená nevrátila, šel spát. Poškozená tuto situaci popsala tak, že se vrátila zhruba kolem 22 hodiny, nicméně měla vybitý telefon, obžalovaný nereagoval na zvonek, ona neměla klíče, takže se nemohla dostat dovnitř, byla jí zima a musela přespát u kamaráda jejího kamaráda [jméno] [příjmení]. Takovému vysvětlení poškozené soud nemá důvod nevěřit, když i vzhledem ke konzumaci Lexaurinu a alkoholu je logické, že tvrdě spící obžalovaný nemusel slyšet zvonek bytu. Dalšího dne po poledni poškozená dorazila k obžalovanému, když byla našťavaná mj. za to, že jí předchozí večer neotevřel a za další jeho jednání, a sdělila mu, že se rozchází. Obžalovaný doznal, že následně zamkl vchodové dveře od bytu, aby se poškozená nemohla dostat ven a odhodil její telefon. Požadoval po poškozené, aby s ním zůstala ve vztahu, a když poškozená toto odmítala, došlo mezi nimi k fyzickému kontaktu. Ve shodě s výpovědí poškozené obžalovaný uvedl, že ji neudeřil do obličeje, nicméně ji opakovaně udeřil rukami.

Kopy nohou do poškozené ležící na zemi obžalovaný připustil až po přečtení jeho výpovědi z přípravného řízení, na níž před soudem odkázal s tím, že je pravdivá. Obžalovaný způsobil poškozené podlitiny na různých částech těla, což bylo prokázáno její výpovědí a souvisejícími fotografiemi. Poškozená doplnila, že pěsti mířily zejména do oblasti jejích ramen, poškozená obžalovaného žádala, aby přestal, a odstrkovala ho, ale jeho fyzické útoky se několikrát opakovaly. Současně jí obžalovaný za vlasy dotáhl do kuchyně, kde jí vyhrožoval, že jí vyhodí z okna. Opětovně jí fyzicky napadal, dokonce jí kopl do břicha, když poškozená ležela na zemi. Obžalovaný i poškozená před soudem dále v souladu s jejich výpověďmi z přípravného řízení potvrdili, že obžalovaný z držáku na nože sundal kuchyňský nůž s černou rukojetí, klečel na poškozené ležící na zemi a přikládal jí nůž ke krku s tím, že jí zabije a též sebe, pokud spolu nezůstanou. Před soudem obžalovaný uznal, že v tu chvíli se ho poškozená bála, a říkala mu, aby přestal. Obžalovaný nicméně v přípravném řízení i před soudem popíral, že by se pokusil poškozenou znásilnit. V tomto směru se výpovědi obžalovaného a poškozené zásadně rozcházejí a je nutné důsledně posoudit jejich věrohodnost. Soud hned pro několik podstatných rozporů obžalovanému četl části jeho výpovědi z přípravného řízení, když obžalovaný jejich nesoulad sváděl na delší dobu uplynulší od útoku. Zároveň však soud při hodnocení jeho výpovědi vzal v úvahu též poznatek znalce, jelikož celý konflikt proběhl v době, kdy obžalovaný byl pod vlivem léku Lexaurin a alkoholu, což mohlo mít vliv na částečně vyhaslou paměťovou stopu stran pokusu o znásilnění, když v souladu s názorem znalce lze skutečně připustit, že obžalovaný si tuto část svého jednání nemusí a ani nechce pamatovat. Podle znaleckého zkoumání mělo množství léku užitého obžalovaným ve spojení s alkoholem vliv i na ovládací a rozpoznávací schopnosti obžalovaného, i když nebylo shledáno, že by ovládací a rozpoznávací schopnosti byly úplně vymizelé. Obžalovaný sice zdůrazňoval, že mezi ním a poškozenou proběhl dobrovolný pohlavní styk, nicméně jejich výpověďmi bylo prokázáno, že k němu došlo až s určitým časovým odstupem od projednávanému skutku, když i sám obžalovaný popisoval, že sex spolu měli až po probuzení, když to vypadalo, že poškozené předchází konflikt nevalil. Rovněž poškozená vylíčila, že zhruba hodinu po konfliktu mezi nimi skutečně proběhl pohlavní styk, když zdůraznila, že se bála, co by jí obžalovaný provedl, kdyby nesouhlasila. Ačkoliv tedy obžalovaný odmítá předchozí násilné jednání se sexuálním podtextem, tj. pokus znásilnění, soud v tomto rozsahu vyšel z výpovědi poškozené, když nemá žádné důvodné pochybnosti o její věrohodnosti. Výpověď poškozené byla konzistentní a v zásadních skutečnostech se neodlišovala od výpovědi v přípravném řízení. Poškozená jednoznačně vylíčila, že když spolu zápasili v kuchyni, obžalovaný jí držel za ruce a stáhl jí kalhoty a též spodní kalhotky, sám si rozepl zip u kalhot a křičel, že jí znásilní. Následně se poškozená opravila v tom směru, že obžalovaný nepoužil slovo „znásilní“, ale spíše slovo „ošuká“ nebo něco takového. Poté ji obžalovaný odnesl do ložnice na postel, kde v násilném jednání několik minut pokračoval, ačkoli se bránila a opakovaně jej vyzývala, aby přestal. V sexuálně zaměřeném jednání obžalovaný přestal, až když mu poškozená sdělila, že s ním zůstane a nerozejdou se. Ve vystupování poškozené soud neshledal žádný náznak nasvědčující závěru o tom, že by poškozená před soudem chtěla obžalovanému přitížit, když se např. sama opravila, že nesprávně použila slovo „znásilní“, nebo když dodala, že celý skutek na ní vlastně neměl žádný citelný dopad. O skutečnosti, že poškozená nechtěla před soudem obžalovanému vědomě uškodit, vypovídá i drobný rozpor v popisu stažení kalhotek, kdy podle její původní výpovědi jí je obžalovaný stáhnul zcela, avšak před soudem uvedla, že jen částečně. Po přečtení této části výpovědi poškozená odkázala na původní výpověď, když soud tento rozpor přičítá časovému odstupu a snaze poškozené vytěsnit detaily nepříjemné události. Svědectví [celé jméno svědkyně] dokresluje celý průběh skutku, když soud považuje za dobře vysvětlitelné, že poškozená se styděla své matce popisovat, jakým způsobem se jí obžalovaný pokusil znásilnit, a proto se jí o této části jednání ani nesvěřila. Z těchto důvodů soud nemá žádné pochybnosti o průběhu skutku popsání ve výroku tohoto rozsudku.

13. Po právní stránce soud posoudil jednání obžalovaného následovně. Tím, že obžalovaný uzamkl vchodové dveře a poté poškozenou fyzicky napadl a požadoval, aby s ním zůstala

v partnerském vztahu a u něj v bytě, ačkoli ona nechtěla, naplnil znaky skutkové podstaty přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku. Tím, že se jednání dopustil s nožem v ruce, tedy se zbraní podle § 118 trestního zákoníku, naplnil též znaky kvalifikované skutkové podstaty zločinu vydírání § 175 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku. Objektem ochrany uvedených skutkových podstat je svobodné rozhodování člověka. Obžalovaný svým jednáním působil na svobodné rozhodování poškozené o tom, zda s ním zůstane v partnerském vztahu a neopustí jeho byt, přičemž poškozená z bytu po tuto dobu ze strachu neodešla a zároveň přestala hovořit o tom, že jej opustí a naopak obžalovaného utvrzovala v tom, že spolu zůstanou, čímž byl objekt uvedeného zločinu porušen. Povaha tohoto trestného činu vylučuje jiné než úmyslné zavinění. S ohledem na to, že jednání obžalovaného bylo úmyslně vedeno za účelem poškozenou donutit, aby zůstala jednak v bytě, jednak ve vztahu s obžalovaným a ke zdůraznění svého jednání použil zbraň, jednal v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Zároveň obžalovaný tím, že na poškozenou fyzicky útočil, tak že jí způsobil podlitiny v oblasti ramen, dále jí tvrdil, že jí vyhodí z okna a že zabije jí a poté sebe, čímž v poškozené vzbudil důvodné obavy o vlastní život a zdraví, naplnil znaky skutkové podstaty přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku. Objektem ochrany uvedené skutkové podstaty je zájem na ochraně jednotlivce proti závažným výhrůzkám, zejm. proti výhrůzkám usmrcením či jinou újmu na zdraví. Obžalovaný výše popsaným jednáním tento zájem porušil, když svým jednáním vzbudil v poškozené důvodnou obavu o její život, a tím porušil objekt skutkové podstaty. Povaha tohoto trestného činu vylučuje jiné než úmyslné zavinění. Obžalovaný si byl vědom, že svým jednáním může v poškozené vzbudit důvodnou obavu o vlastní život, přičemž tuto obavu vzbudit chtěl, jednal v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Tím, že obžalovaný násilím a za užití své fyzické převahy i přes aktivní odpor poškozené ji v leže na zádech držel za ruce a jednou rukou jí vysvlékl kalhoty a poté i spodní kalhotky, sám sobě pak rozepl zip u kalhoty, přičemž na ní křičel, že jí ošuká či omrdá, dále pak poškozenou takto svlečenou odnesl do ložnice, kde ji hodil na postel a pokračoval v sexuálně zaměřeném jednání, ačkoli se poškozená bránila a žádala jej, aby přestal, naplnil tak skutkovou podstatu přečinu znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku. Zároveň tím, že se uvedeného jednání dopustil s tím, že na poškozenou křičel, že jí omrdá či ošuká, tedy, že pohlavní styk vykoná souloží, naplnil tak skutkovou podstatu zvlášť závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. Jelikož obžalovaný pohlavní styk s poškozenou nevykonal, ačkoli veškeré jeho jednání směřovalo k tomu, že jej uskuteční, naplnil skutkovou podstatu uvedeného zvlášť závažného zločinu podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Objektem ochrany uvedených skutkových podstat je právo člověka na svobodné rozhodování o svém pohlavním životě, předmětem je člověk. Tím, že obžalovaným svým jednáním působil na poškozenou, jakožto předmět útoku, s cílem s ní vykonat soulož, ačkoli se tomuto aktu aktivně bránila, zasáhl do jejího práva rozhodovat o svém pohlavním životě, jakožto objektu tohoto trestného činu. Povaha i tohoto trestného činu vylučuje jiné než úmyslné zavinění. S ohledem na to, že obžalovaný si byl vědom, že poškozená se souloží aktivně brání, nejednal v jiném než přímém úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

14. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud postupoval podle ustanovení § 38 a § 39 trestního zákoníku a přihlédl ke všem polehčujícím a přitěžujícím okolnostem. Obžalovanému polehčuje zejména jeho bezúhonný způsob života, kdy dosud nebyl pravomocně odsouzen za žádný trestný čin či přestupek. Zároveň mu polehčuje jeho částečné doznání, projevená lítost a skutečnost, že jeden ze zločinů dokonal toliko ve stádiu pokusu. Naopak obžalovanému přitěžuje, že se dopustil více trestných činů, když jednal pod vlivem léku Lexaurin ve spojení s užitím alkoholem, přičemž zmenšená přičetnost v tomto případě neodůvodňuje shovívavější postup vůči pachateli, jelikož si jí přivodil sám a úmyslně. Vzhledem k tomu, že obžalovanému je ukládán trest za několik trestných činů, soud postupoval v souladu s § 43 odst. 1 trestního zákoníku a uložil obžalovanému trest úhrnný v sazbě podle toho ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich nejprísněji trestný, v tomto případě zločin znásilnění podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku, za

který pachateli hrozí trest odnětí svobody v trvání dvou let až deseti let. Po zvážení všech polehčujících a přitěžujících okolností a zejména trestněprávní bezúhonnosti obžalovaného, má soud za to, že na obžalovaného lze ještě působit výchovným trestem, a to trestem odnětí svobody při spodní hranici trestní sazby, tj. v délce tří let, jehož výkon soud podmíněně odložil na zkušební dobu v délce trvání čtyř let, tedy v horní polovině hranice zákonného rozpětí jednoho roku až pěti let. Vzhledem k tomu, že se obžalovaný uvedeného jednání dopustil i za pomoci kuchyňského nože soud rozhodl též o uložení trestu propadnutí této zajištěné věci.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Liberci. O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, jej může napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu) odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Liberec 3. prosince 2020

Mgr. Jan Bělocký
soudce